

Rizq (Forsyning)

Bismillahir Rahmanir Raheem

Islam lærer os, at man skal drage ud og søge sin *Rizq*, og at dette er en nobel handling hos Allah ﷻ. De fleste af os har flere ansvar, om end det vedrører vores forældre, børn eller begge dele. For der er altid regninger, som skal betales.

Vi ved gennem Allahs ﷻ advarsler, at vi kun må bruge tilladte (*Halal*) midler i vores søgen efter rigdom. Hvordan kan det være nogle muslimer stædigt bliver ved med at søge deres velstand gennem forbudte (*Haram*) midler? Meget kan tilskrives menneskelig svaghed og en længsel efter øjeblikkelig opfyldelse og komfort, hvilket førte til personens kortsynethed. Men en stor del af denne svaghed skyldes svaghed i forståelsen af vigtige opfattelser i Islam, og en misforståelse omkring *Rizq*.

Har vi ikke oplevet at møde en muslim, som ikke laver *Salat ul Jum'u'ah* (fredagsbønnen), selvom det er forpligtende for ham? Hans begundelse er at, "Hvis jeg tager til moskéen, vil jeg måske ikke blive anset for at være hårdtarbejdende, og så kan jeg miste jobbet. Og hvis jeg mister mit job, så vil jeg ikke kunne forsørge min familie." Hans misforståelse af selve kilden til hans *Rizq*, har dermed ført ham til at være ulydig overfor Allah ﷻ, ved at gå glip af *Salat ul Jum'u'ah*.

Rizq er fra Allah ﷻ

Allah ﷻ siger:

﴿قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ﴾

"Sig: "Sandelig, min Herre forøger forsyningen for hvem Han vil blandt Sine Tjenere, og begrænser den for ham; og hvad end I bruger (for Allahs skyld), vil Han erstatte. Og Han er den bedste forsyner." [Saba 34:39]

Det er en del af muslimens *'Aqidah*, at Allah ﷻ giver ham *Rizq*. Et af Allahs ﷻ Navne er *ar-Razzaq* (eller Forsyneren). *Rizq* inkluderer alt det, der gives som underhold, eller som næring, inklusive både monetær rigdom, mad og enhver forsyning. Referencen til regn og frugt i nogle *Ayaat* i Qur'anen, der omtaler *Rizq* demonstrerer for os, at *Rizq* er mere generelt end guld, sølv eller penge, og at det omfatter enhver forsyning.

Rizq er fastlagt

Et andet afgørende punkt, man skal forstå er, at den er fastlagt i sin mængde og størrelse. Det vil sige, *Rizq* til ethvert menneske er allerede blevet afgjort af Allah ﷻ.

Ibn Mas'ud ؓ berettede, at Allahs Sendebud ﷺ sagde til sin kone Umm Habibah:

"Du har sandelig spurgt om livets varighed (dvs. Ajal), der allerede er fastlagt, de skridt du vil tage og forsyningen (dvs. Rizq), som er blevet fastlagt; så intet vil finde sted før sit tidspunkt, og intet vil afværges fra (tidspunktet) hvor det skal indtræffe."

[Sahih Muslim]

Disse to opfattelser fra den islamiske *'Aqidah*, kendetegner muslimen, som noget der er anderledes end *Kuffar*. Erkendelsen af, at hans *Rizq* skænkes af Allah ﷻ er i konflikt med den almindelige holdning om,

at det er individet gennem sin egen indsats eller arbejde, som skaffer *Rizq* til sig selv. Denne tildeling er fastlagt og uforanderlig, trods vores indsats for at forøge den.

Dette er også en distinkt holdning. Sammen giver de en mangfoldighed af unikke virkninger. Muslimer erkender *Rizq* fordi den er indeholdt i Qur'anens mirakuløse tekst og forklaret i Sendebudets ﷺ Sunnah, udover at det er noget vi kan påskønne, ved at studere realiteten omkring os. Men en del forvirring kan opstå, når man forsøger at forstå dens iværksættelse over hverdagen fordi en finansiel analytiker, som er omringet af alle livets goder i det 21. århundrede, har fået en stor rigdom på grund af sit arbejde og løn, sammenlignet med en laverestående landmand i udviklingslandene og hans simple omgivelser. Altså er det ganske nemt at demonstrere, at forskellen i *Rizq* er udover menneskets kontrol, og er fastlagt af det Guddommelige. Det vil vi forsøge at opklare nu.

Hvad vi kontrollerer

Det er umiddelbart nemt at forstå, at der er en sfære, hvor Allah ﷻ har givet mennesket kontrol, dvs. vores udtalelser og handlinger, som vi vælger at udføre. Det er også indlysende, at der er en sfære, som ligger udover et menneskes indflydelse, som Allah - skabersens Herre - kontrollerer, eksempelvis vejret, at en mønt lander på kronesiden eller plattsiden - det nogen kalder held og generelt alt det mennesket ikke har nogen kontrol over.

Folk forveksler ofte de omstændigheder, hvormed vi opnår vores *Rizq*, med den reelle årsag til *Rizq*. Hvis disse omstændigheder såsom vores profession var de virkelige årsager til vores *Rizq*, ville de ikke fejle i at frembringe en bestemt mængde af *Rizq*, men man kan se, at de slet ikke garanterer *Rizq*. Og omstændigheden kan eksistere, men af en eller anden grund opnår individet ikke sin ventede indkomst. På den anden side kan en person være ufaglært, arbejdsløs og fattig, men han bliver millionær natten over af en eller anden grund, eksempelvis ved at han vinder en konkurrence, eller arver en stor formue osv. Hvis omstændigheder som status, uddannelse og profession var afgørende faktorer for *Rizq*, ville dette ikke ske.

En ansat kan arbejde i en hel måned, men han hindres fra sin forventede indkomst, fordi han må ordne gæld eller bruge penge på dem, hvis forsørgelse han er pålagt, eller betale skatter. Omstændighederne, som bringer forsyningen (den ansattes arbejde), blev ikke opfyldt i denne situation idet han ikke fik sin løn, så *Rizq* blev ikke opnået. Samtidig kan der være en person i en lille landsby, som får nyheden via en postmand, at en af hans slægtninge i Amerika er død, og han er den eneste arving, og at hele rigdommen vil blive hans. I dette tilfælde kom hans *Rizq* til ham, skønt han aldrig havde forestillet sig at blive så rig.

Rigdom kan komme til os på mange måder, og forlade os på mange måder. Man kan arve rigdom eller finde den - ligesom en skjult skat i en søroverhistorie, eller en hundredekroneseddel på gaden. Man kan pludselig blive overflødig eller få en lønforhøjelse, og man kan blive plyndret af en landevejsrøver eller svindlet. Disse er blot nogle få scenarier fra en lang liste af muligheder, som sker for folk hver eneste dag; folk der ikke er i stand til at få den indkomst, de arbejdede for, og andre, der opnår rigdom uden at arbejde for den. Derfor er de omstændigheder hvori *Rizq* opnås som regel, betingelser for *Rizq* og ikke dens årsager.

Det er altså ikke i vores egen kontrol at vælge, hvor rige vi bliver, fordi så kunne vi selv vælge at blive millionærer og eje bebyggelser på whiskeybæltet. Dette betyder ikke, at vi går til ekstremerne, og forlader vores arbejde og forpligtelser overfor os selv og vores familie, da dette vil være at overtræde Allahs ﷻ love. Vi handler efter bedste evne, men med en urokkelig erkendelse af, at vores forsyning udelukkende kommer fra Allah ﷻ. Profeten ﷺ rådgav en mand således:

«أَعْقَلُهَا وَتَوَكَّلْ»

”Bind den (kamel), og hav Tawakkul (sæt din lid til Allah).”

Dette fortæller os, at vi skal bruge midlerne, som er i vores kontrol, men fortsat sætte vores lid til Allah ﷻ. Fordi Islam godtager ikke fatalisme eller dovenskab. Det blev berettet, at 'Umar bin al-Khattab ؓ passerede en gruppe mennesker, som reciterede Qur'anen. Han ﷻ så dem sidde med bøjede hoveder, og spurgte hvem de var. Han ﷻ fik at vide, at, ”De er dem, der sætter deres lid til Allah ﷻ.” 'Umar ؓ sagde, ”Nej, det er dem, der spiser folks ejendom. Skal jeg beskrive hvem det er, der sætter sin lid til Allah ﷻ?” Da han ﷻ blev svaret bekræftende, sagde han, ”Det er en person, der lægger frøet i jorden og sætter sin lid til sin Herre, den Almægtige og Ophøjede.”

I besværlige tider

Muslimen skal altid sætte sin lid til Allah ﷻ; den erkendelse giver den Troende styrken til at overkomme besværligheder. En person med den korrekte forståelse, at hans *Rizq* kommer fra Allah ﷻ, vil have fuld tillid til, at Allah ﷻ vil forsyne ham i besværlige eller hårde tider.

Allah ﷻ siger:

﴿اللَّهُ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ﴾

”Allah forøger forsyning for hvem Han vil, og begrænser (den for hvem Han vil), og de fryder sig i dette jordiske liv, men det jordiske liv er ikke andet end en kortvarig nydelse i forhold til det Hinsides.” [Ar-Ra'd 13:26]

Hvis tiderne er hårde og besværlige, så betragter den sande Troende det som en prøve fra Allah ﷻ, og det er Ham ﷻ, der vil give hvad end der tilkommer os. Vi er opmærksomme på advarslen i ovenstående *Ayah*, at livet i denne verden, *”... ikke er andet end en kortvarig nydelse.”*

Når en anden konfronteres med hårde tider, kan han af ren desperation, blive fristet til at ty til forbudte (*Haram*) midler som tyveri, bedrageri, eller at tage et rentebaseret lån. Den slags fristelser gælder dog ikke for den standhaftige Troende, som forstår, at hans *Rizq* kommer fra Allah ﷻ, og at han blot skal drage ud, og gøre sit bedste for at tjene den på en tilladt (*Halal*) måde.

En af fejlene er deres manglende forståelse af, at deres *Rizq* udelukkende kommer fra Allah ﷻ. Fordi de mener, de har forøget deres *Rizq* med deres valg så har de faktisk bedraget sig selv, idet det eneste de kontrollerede, var deres beslutning om at gøre noget som er forbudt og hadefuldt hos Allah ﷻ.

Vi skal indse, at den *Rizq* vi bliver tildelt af Allah ﷻ, vil komme til os, uanset om vi påtager os *Haram* eller *Halal* handlinger for at opnå den; det er vores tab, hvis vi vælger vejen til *Jahannam* (Helvedet) i vores jagt efter rigdom, som (allerede) er blevet fastlagt for os af Allah ﷻ.

Og den store retslærd, Nu'man bin Thabit, også kendt som Abu Hanifah - må Allah være tilfreds med ham - forklarede dette punkt, da han spurgte en tyv hvorfor han stjal fra sin egen *Rizq*, dvs. at han stjal for at opnå noget, som ville komme til ham alligevel.

Kronens værdi

Endnu et karaktertræk hos den Troende, som har forstået *Rizq* i sin rette sammenhæng, er den lille værdi han giver sin rigdom eller rettere sagt, den værdi han giver den er af en anden type. Han ved det er en byrde, han ved hans *Rizq* er fastlagt, og at Allah ﷻ vil forsyne ham, så der er ingen grund til at frygte for at bruge sin rigdom på en retskaffen måde, for disse handlinger vil gavne ham i det Hinsides,

hvorimod den materielle rigdom han har, og tingene han har købt med den, og vil have, ikke vil gavne ham.

En ren forståelse, som er velovervejnet og blottet for tvivl, af de grundlæggende opfattelser, som *Rizq*, handlingens værdi og livets ubetydelighed, vil befri den Troende fra bestræbelsen for at samle rigdom, for at købe den næste gode ting, og lægge fokus på handlingerne. Det vil også producere et individ, som holder fast i de shariamæssige love, når han tilegner sig rigdom; en der karakteriseres med gavmildhed, og søger brugbare måder, hvorpå han kan bruge eller investere sin rigdom, som vil gavne ham idet han vil opnå Allahs ﷻ tilfredshed.

Sammenlign dette med de fleste menneskers indbyrdes kamp om at spare op til en hurtigere bil, et større hus eller den fineste mode.

﴿إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ﴾

"Sandelig, Allah forsyner hvem Han vil..." [Aal 'Imran 3:37]